

РЕШЕНИЕ

№ 21593

гр. София, 23.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав, в публично заседание на 27.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **10773** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 155, ал. 2 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия /ЗОБВВПИ/.

Образувано е по жалба на като С. Т. Т. с ЕГН [ЕГН] и постоянен адрес в [населено място], [улица], чрез пълномощник, адв. Х. П. срещу Заповед № 3384з—760/10.09.2024 г. на Началника на 09 РУ - СДВР за отнемане на разрешение за носене, съхранение и употреба на огнестрелно оръжие № 20240931441/12.03.2024 г. придобиване на късоцевно огнестрелно оръжие за самоотбрана.

В жалбата е посочено, че оспореното решение е незаконосъобразно и издадено при допуснати съществени процесуални нарушения. Счита, че не е налице основание за отнемане на оръжието, съобразно изискванията на чл. 155, ал.1 вр. с чл. 58, ал.1, т. 10 от ЗОБВВПИ. Моли се заповедта да бъде отменена. В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуалния си представител, поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Претендира разноски.

Ответникът - Началникът на 09 РУ –СДВР – в съдебно заседание и в представени по делото писмени бележки, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Административен съд София-град, III отделение, 60 състав, след като се запозна с представените

по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Не се спори по делото, че на жалбоподателя е издадено Разрешение за носене, съхранение и употреба на огнестрелно оръжие № 20240931441/12.03.2024 г., придобиване на късоцевно огнестрелно оръжие за самоотбрана - пистолет марка „CZ-CESKA Z.“, модел „P10 - F“, кал. 45 AUTO, фабричен № F347855, с издадено от 09 РУ - СДВР разрешение за съхранение, носене и употреба на ООБ № 20240931441/2024 г. валидно до 11.03.2029 г.

Административното производство е започнало, във вр. с постъпила в група „КОС“ 09 РУ - СДВР Докладна записка (ДЗ) №3384р- 34124/14.08.2024 г. по описа на 09 РУ - СДВР, касаеща възложена с Постановление от 25.07.2024 г. на СРП проверка по преписка №338400-12638/30.07.2024 г. по описа на 09 РУ - СДВР (пр. пр. № 33336/2024 г.), относно постъпил сигнал от Ю. С. Г. по повод извършено нападение от лице срещу нея и е извършена проверка, в хода на която е констатирано следното:

Лицето е установено като С. Т. Т. с ЕГН [ЕГН] и постоянен адрес в [населено място], [улица], притежаваш късоцевно огнестрелно оръжие за самоотбрана: пистолет марка „CZ-CESKA Z.“, модел „P10 - F“, кал. 45 AUTO, фабричен № F347855, с издадено от 09 РУ - СДВР разрешение за съхранение, носене и употреба на ООБ № 20240931441/2024 г. валидно до 11.03.2029 г. В получения сигнал се изнася информация, с оглед на която може да се допусне, че случая касае влошени междуличностни отношения.

В тази връзка е изготвена Докладна записка № 3384р-35111/21.08.2024г. от полицейски инспектор в група КОС при 09 РУ СДВР, с която, въз основа на извършена проверка относно Докладна записка (ДЗ) №3384р- 34124/14.08.2024 г. по описа на 09 РУ - СДВР, касаеща възложена с Постановление от 25.07.2024 г. на СРП проверка по преписка №338400-12638/30.07.2024 г. по описа на 09 РУ - СДВР (пр. пр. № 33336/2024 г.) е предложено материалите по случая да бъдат докладвани на началник 09 РУ - СДВР, за сведение и вземане на отношение по компетентност на основание чл. 83, ал. 5 от ЗОБВВПИ, във връзка с наличието на данни за отпочване на процедура на основание чл. 155, ал. 1 вр. чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ, касаеща отнемане на издаденото на С. Т. Т. с ЕГН: [ЕГН], Разрешение № 20240931441/2024 г. за съхранение, носене и употреба на притежаваното от него и описано по-горе огнестрелно оръжие.

С протокол за доброволно предаване № 426600-1802/26.08.2024 г. процесното оръжие е предадено доброволно от собственика на служители на 09 РУ - СДВР.

В резултат е издадена и процесната в настоящото производство Заповед № 3384з—760/10.09.2024 г. на Началника на 09 РУ - СДВР за отнемане на разрешение за носене, съхранение и употреба на огнестрелно оръжие № 20240931441/12.03.2024 г.

За да издаде заповедта, Началника на 09 РУ – СДВР е приел, че освен фактическите установявания и в изпълнение на т. 3 и т. 4 от разпоредително писмо № 8121р-3287/10.02.2023 г. на главния секретар на МВР, така установената фактическа обстановка е наложило преразглеждане на основанията и мотивите за издаване на разрешение за носене, съхранение и употреба на ООБ, като след анализ на релевантните разпоредби от ЗОБВВПИ, касаещи установения в закона разрешителен режим за издаване на разрешения за дейности свързани с

ООБ.

Приел е, че са налице данни, че с поведението си Т. е спомогнал за възникването на високо рискова ситуация. Така при извършения анализ и преценка на обстоятелствата по случая се установява, че поведението и състоянието (емоционално и/или психично) на лицето, както и основанийта за притежание на КНО, не потвърждават необходимостта от късоцевно нарязно оръжие, с цел самоотбрана - липсват данни за съществуваща конкретна реална заплаха за живота и здравето на лицето (конкретни факти и обстоятелства, които да обосновават несъмнено извод, че неговите или на членове на семейството му, живот, здраве и имущество са персонално застрашени по начин, който изисква тяхната охрана и отбрана посредством огнестрелно оръжие и необходимите за ползването му боеприпаси).

В тази връзка са изложени мотиви, че притежанието на огнестрелно оръжие, с оглед високата степен на риск за обществения ред и сигурност, не може да бъде самоцелно, а обосновано от сериозни и уважителни причини. Самото желание на лицето да разполага със средство за самоотбрана далеч не обосновава необходимостта същото да носи оръжие, доколкото хипотетична опасност, налагаща самоотбрана, съществува за всеки член на обществото. Твърдяната нужда на заявителя не попада в обхвата на специалния закон, тъй като въведеният разрешителен режим изисква установяване на основателни, актуални и конкретни причини, които по несъмнен начин обосновават необходимост от носене на оръжие, извън хипотетични предположения. Нещо повече, предвид разрешителни: характер на процедурата, административният орган не е задължен да издирва такива причини и обстоятелства, установяващи потенциалната необходимост на заявителя от притежание на огнестрелно оръжие. В тежест на Т. е да обоснове - заяви и подкрепи с убедителни доказателства, необходимостта от притежаване на огнестрелно оръжие. Хипотезата на чл. 6, ал. 3 т. 1 от ЗОБВВПИ (самоотбрана) визира крайна мярка за опазване на обществено значими блага.

Изложено е, че с писмо № 3384р-35111/21.08.2024 г. е дадена възможност на Т. да обоснове - заяви и подкрепи с убедителни доказателства необходимостта си от огнестрелно оръжие с цел самоотбрана. Същият не се възползва от дадената му възможност.

Така е прието, че съгласно чл. 155, ал. 1 от ЗОБВВПИ, издадено разрешение за дейностите по този закон се отнема от органа издал разрешението при настъпване на някое от обстоятелствата по чл. 58, ал. 1, т. 2 - 8 от ЗОБВВПИ или при отпадане на основателната причина по чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ.

Със заявление от 14.10.2024г. С. Т. е поискал да му бъде върнато отнетото разрешение, като се е позовал на Постановление за отказ от образуване на досъдебно производство от 17.09.2024г. на СРП по преписка №338400-12638/30.07.2024 г. по описа на 09 РУ - СДВР (пр. пр. № 33336/2024 г.).

Процесната заповед е връчена на С. Т. на 15.10.2024г. и е обжалвана пред АССГ на 21.10.2024г.

При така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град, III отделение, 60 състав прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149 от АПК от лице, имащо правен интерес от оспорване, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е ДОПУСТИМА

за разглеждане.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

По валидността на акта:

При извършената цялостна служебна проверка за законосъобразност на оспорената заповед, съгласно чл. 168 от АПК съдът намира, че административният акт, предмет на настоящото дело е издаден от компетентен орган – Началника на 09 РУ – СДВР и в предвидената от закона форма.

При издаване на процесната заповед е допуснато нарушение на материалния закон.

Съгласно разпоредбата на чл. 155, ал. 1 от ЗОБВВПИ при настъпване на някое от обстоятелствата по чл. 58, ал. 1, т. 2-8 или при отпадане на основателната причина по чл. 58, ал. 1, т. 10 издаденото разрешение се отнема с решение на органа, издал разрешението.

В тежест на органа в случая е да установи, че основателната причина, която е съществувала към момента на издаване на разрешението, е отпаднала. Т.е. органа трябва да посочи в акта си каква е била причината, която е била сметена за основателна към момента на издаване на разрешението. Административният орган трябва да установи, че тази причина, която е съществувала в предходен момент, към момента на издаване на акта, с който се отнема разрешението, вече не е налице. Нито в административното производство, нито в съдебното е установено каква е била основателната причина за издаване на разрешението, както и че тя е отпаднала.

Жалбоподателят няма задължение да доказва наличие на основателна причина във всеки един момент от получаване на разрешението до изтичане на неговия срок за валидност. Той трябва да докаже, че има основателна причина единствено към момента, в който подава заявление за издаване или за продължаване на срока на такова разрешение.

В тежест на АО, в случаите, когато вече е издал разрешение, и неговия срок на валидност не е изтекъл, е да установи, че основателната причина вече е отпаднала. В конкретния случай АО не е сторил това.

На практика АО е преразгледал акта си от 12.03.2024 г., с който е издал разрешение.

Съгласно чл. 99, т. 1 от АПК влязъл в сила индивидуален или общ административен акт, който не е бил оспорен по пред съда, може да бъде отменен или изменен от непосредствено погорестоящия административен орган, а ако актът не е подлежал на оспорване по административен ред от органа, който го е издал, когато съществено е нарушено някое от изискванията за законосъобразността му. Възобновяването на административното производство и преразглеждането на акта от неговия издател, може да стане в тримесечен срок от влизането на акта в сила. В случая процесният акт е издаден на 10.09.2024 г. близо шест месеца след издаване на разрешението за носене, съхранение и употреба на огнестрелно оръжие и боеприпаси. Следователно хипотезата на чл. 99 т. 1 от АПК е неприложима в случая.

Освен това недоказано остава настъпването на някое от обстоятелствата по чл. 58, ал. 1, т. 2-8 или отпадане на основателната причина по чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ послужила издаденото разрешение да се отнема с решение на органа, издал разрешението. По делото е приложено

Постановление за отказ от образуване на досъдебно производство от 17.09.2024г. на СРП по преписка №338400-12638/30.07.2024 г. по описа на 09 РУ - СДВР (пр. пр. № 33336/2024 г.), което е предоставено и на административния орган. Така се установява, че процесната заповед е издадена и в нарушение на разпоредбите на чл. 35 и 36 от АПК.

Нещо повече при даването на възможност по реда на чл.34 и 35 от АПК за становище и възражение, органът би открил обстоятелството, че съобразно Постановление за отказ от образуване на досъдебно производство от 17.09.2024г. на СРП по преписка №338400-12638/30.07.2024 г. по описа на 09 РУ - СДВР (пр. пр. № 33336/2024 г.), са налице нови хипотези, а не визираните в процесната заповед. Доколкото органът не е отговорил на тези хипотези и съответно не е предоставил доказателства, че е отпаднала основателната причина по чл.58 ал.1 т.10 от закона, то и акта му страда от порок, който не би могъл да се санира в настоящето производство. В случая административният орган не е съобразил тези известни му обстоятелства от значение за изхода на административното производство.

От доказателствата по делото се установява, че не е установено да има промяна в основателната причина по чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ и следователно доказателства даващи основание за отнемане на разрешителното.

Оспореното решение е незаконосъобразно и следва да се отмени.

С оглед изхода на делото в полза на жалбоподателя следва да се присъдят направените разноски. Жалбоподателя е претендирал разноски в размер на 10 лв. внесена ДТ и 1000 лева адвокатско възнаграждение. Ответника по делото е направил възражение за прекомерност, което съда счита за основателно. Воден от горното на жалбоподателя следва да се присъдят направените пред инстанцията съдебно-деловодни разноски в размер на 650 лева, от които 10 лева- заплатена държавна такса и 600 лева – изплатено адвокатско възнаграждение, при съобразяване на направеното възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Делото не е с фактическа и правна сложност и е проведено едно съдебно заседание.

По изложените съображения, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед № 3384з—760/10.09.2024 г. на Началника на 09 РУ - СДВР за отнемане на разрешение за носене, съхранение и употреба на огнестрелно оръжие № 20240931441/12.03.2024 г. придобиване на късоцевно огнестрелно оръжие за самоотбрана.

ОСЪЖДА ОДМВР -С. да заплати на С. Т. Т. с ЕГН [ЕГН] направените разноски по водене на делото в размер на 610 лв. /шестстотин и десет лева/.

ИЗПРАЩА делото като преписката на началника 09 РУ на СДВР, при МВР за ново произнасяне по реда на ЗОБВВПИ, съобразно дадените с решението указания по тълкуването и прилагането

на закона.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 -дневен срок от съобщаването пред ВАС на РБ.

СЪДИЯ: